

Markéta Bartáková

14.5.

Ráno jsem se společně se spolužáky vydala na cestu na Kypr.

Naše trasa začala v Ostravě brzy ráno, kdy jsme jeli autobusem na letiště do Katowic. Cestou jsem si poslechla od spolužáků zajímavou diskuzi na téma inflace a DPH, ale obávám se, že jsem byla ještě příliš rozespalá, jelikož sem tam jsem je přestávala chápat.

Po příjezdu do Polska nastal čas na odbavení. Bylo celkem komické, jak jsme všichni vytahovali elektroniku, která tvořila většinu obsahu příručních zavazadel. Informatici na cestách se hold poznají.

Nastal čas na můj první let letadlem. A bylo to lepší, než jsem čekala. Ne že bych se toho bála, jen jsem nevěděla, do čeho jdu. Nejhorší byl vzlet a přistání. Ve vzduchu jsme sice narazili na turbulence, ale nebyly nijak závažné. V pořádku za potlesku jsme přistáli a nastal čas na poslední přesun.

Na hotel z letiště jsme jeli něco kousek přes hodinu minibusy. Byl celkem nezvyk, jak se tu jezdí vlevo, ale většinu cesty jsem prospala, takže mi to bylo stejně jedno. Ubytování jsme byli rychle a už u vchodu nás vítaly dvě nádherné kočky. Těch koček tu je opravdu hromada.

Po ubytování jsme vyrazili v menší skupince na procházku městem. Šli jsme po břehu pláže a postupně sledovali přechod od chudší části po tu bohatší. Po cestě jsme narazili na stánek

se zmrzlinou, tak jsme si každý dali jeden kopeček. A cestou jsme samozřejmě míjeli hromadu koček.

Po návratu z procházky na nás čekala teplá večeře: masové koule, zelenina na páře a

bramborová kaše. Koule byly výborné, zelenina sice planá, ale i tak dobrá večeře.

Po celém tom dni cestování jsem už byla unavená a do postele jsem se vydala poměrně brzy. Tak uvidíme, co nového přinese zítřek.

15.5.

Dnes po krásných devíti hodinách spánku jsme dorazili na snídani. Byl švédský stůl, což všem perfektně vyhovovalo. Dokonce jsem i dostala bezlaktózové mléko, takže jsem nemusela jíst suché lupínky.

Po snídani jsme měli chvíli čas, takže byl čas na menší šlofik. O půl desáté jsme potom potkali Patricii, která nám představila, jak budou stáže probíhat. Patricia je velice milá, jen je jí přes její těžký přízvuk sem tam hůř rozumět. Dostali jsme pár instrukcí k práci a tipů na výlety a poslechli jsme si i něco málo o historii Kypru. Po prezentacích si elektroniky rozvezli do práce a na nás čekalo nemilé překvapení: původně většina informatiků měla dělat u různých firem, ale nakonec se něco stalo a byli přeloženi do ShipConu. Asi by jim to zas tak nevadilo, kdyby jim to někdo řekl a ne pár hodin před začátkem práce. Další nepříjemné zjištění bylo, že naše pracovní doba bude od půl třetí odpoledne do šesti večer. Horší pracovní dobu si opravdu vybrat nemohli.

Lehce našťvaní a zklamaní jsme si šli zchladit hlavu do bazénu. Voda mohla mít tak možná příjemných dvacet stupňů. Dováděli jsme v ní jako malé děti asi hodinu a pak se vydali na oběd. Chvilku jsme uvažovali, kam zajdeme. Někteří navrhli fastfoody, ale to jsme ihned zavrhnuli slovy: "Nejeli jsme na kypr abychom tu jedli fastfood." A vydali jsme se do kyperské restaurace Thymari. Většina si objednala, co bylo na menu: vepřové souvlaki s hranolky. Tak jsem si to objednala taky, ale jako jediná jsem neukázala na tu položku v menu. Vůbec si ale nestěžuji, jelikož to bylo mnohokrát lepší. Dostala jsem souvlaki, tzatziki a hranolky uvnitř pítý a byla jsem nadmíru spokojená. Určitě si dám znovu, tentokrát ale v kuřecí variantě.

Po obědě jsme šli do práce, kde jsme byli obeznámeni s plánem. Naším cílem je vytvořit vzdělávací programy pro děti. Měli jsme se rozdělit do skupin podle toho, pro jakou věkovou skupinu chceme dělat. Připojila jsem se ke skupině a společně děláme plán pro děti od 10 do 12. Vybrali jsme si stavebnici, která vypadá podobně jako lego Mindstorms, akorát že pracuje s arduinem jako řídicí jednotkou. Aktivně jsme začali stavět odtahové auto a měli jsme z něj neskutečnou radost. Dokud nám po dostavění nedošlo, že jsme vůbec nepoužili žádnou programovatelnou část a tudíž to celé stavěli zbytečně. I tak jsme si s tím ale chvíli hráli. Pak to rozebrali a začali stavět. Upřímně už teď netuším, jak to budou stavět tak malé děti, když jsme sem tam i my měli problém a sem tam se i lehce pohádali. To k tomu ale patří a i tak jsme si užili kupu zábavy.

Zítra máme v plánu jít na pláž a do moře. Má být totiž nejtepleji za celý týden. Tak toho musíme využít. Už se těším.

16.5.

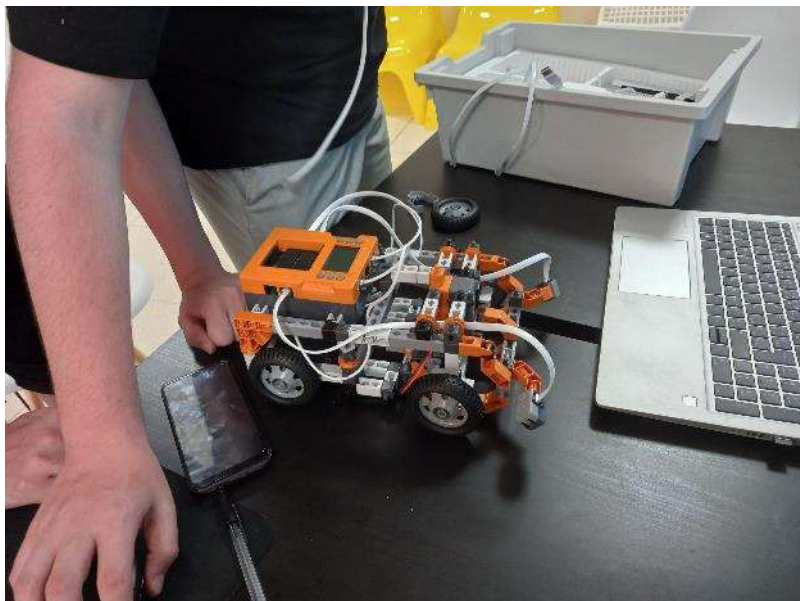
Dneska jsme se po snídani hned vydali na pláž. Šla celá moje třída a přidalo se k nám i céčko. K pláži jsme to neměli vůbec daleko. Možná takových osm minut. Voda byla křišťálově čistá a mohla mít takových osmnáct stupňů. Ale bylo nám v ní dobře, tím že venku bylo 32°. Chvilka jsme byli v moři, chvilku na pláži, kde jsme postavili repliku naší školy a zakopali Davida do písku jako mořskou pannu. Pak jsem šla ještě do moře šnorchlovat, zatímco ostatní plavali, a podařilo se mi vylovit pár mušlí a dokonce i hvězdici.

Po koupání jsme vyrazili na oběd do syrské restaurace, kde jsem si dala SHISH TAWOUK, což bylo grilované kuřecí prso s plackou. Jedno z nejlepších kuřecích mas, co jsem poslední dobou měla.

Pak jsme šli do práce, kde se nám rozbil projekt, takže jsme začali komplet nový. Rozhodli jsme se tentokrát postavit auto a s tím něco vymyslet.

Zítra pracujeme jenom chvíli dopoledne a po obědě jedeme na exkurzi. Už jsem zvědavá.

17.5.

Dneska jsme šli jenom na chvíli dopoledne do práce, jelikož nás po obědě čekal výlet. Na oběd jsme měli hamburger a o půl druhé byl čas vyrazit.

Nejdříve jsme navštívili archeologické naleziště, kde jsme si mohli prohlédnout starověké divadlo, mozaiky a základy budov. Prohlídka byla velice zajímavá, ale po 40 minutách byl čas pokračovat dál.

Poté jsme vyrazili na místo zrození bohyně Afrodité. Šlo o nádhernou oblázkovou pláž, kde jsme si mohli na hodinku zaplavat. Voda byla ještě ale chladná a byly velké vlny, tudíž jsem se spíš držela u břehu a posbírala nějaké zajímavé kamínky.

Poslední lokalita, kam jsme se vydali, bylo město Paphos. Tam jsme si prošli mozaikové naleziště, které bylo neskutečně rozlehlé, a potom se vydali rychle si projít přístav.

Na ubytko jsme se vrátili kolem osmé a rozhodli se si ještě zajít na večeři. Původně jsme měli v plánu dát si pizzu, ale obě dvě pizzerie, které jsme našli na googlu, byly zavřené a dávno opuštěné. Tak jsme si zašli opět na Gyros. Už ale začínám mít chuť na polévku, tak snad najdu něco poblíž.

18.5.

Dneska jsme se rozhodli, že si po včerejšku dáme odpočinkový den. Ráno jsem vstala na snídani a po ní šla hned zase spát. Zalomená jsem byla až do půl dvanácté. Trošičku mě mrzelo, že jsem takto proležela dopoledne, ale ve finále to tak udělala většina děcek. někteří byli v bazéně a zbytek odpočíval.

Dokonce ani na oběd jsme si nikam nezašli a nechali si jej objednat. Po včerejším zklamání jsme si nechali dovézt pizzu. Dala jsem si pizzu s kozím sýrem, mozzarellou, špenátem a karamelizovanou cibulí. Byla velice dobrá.

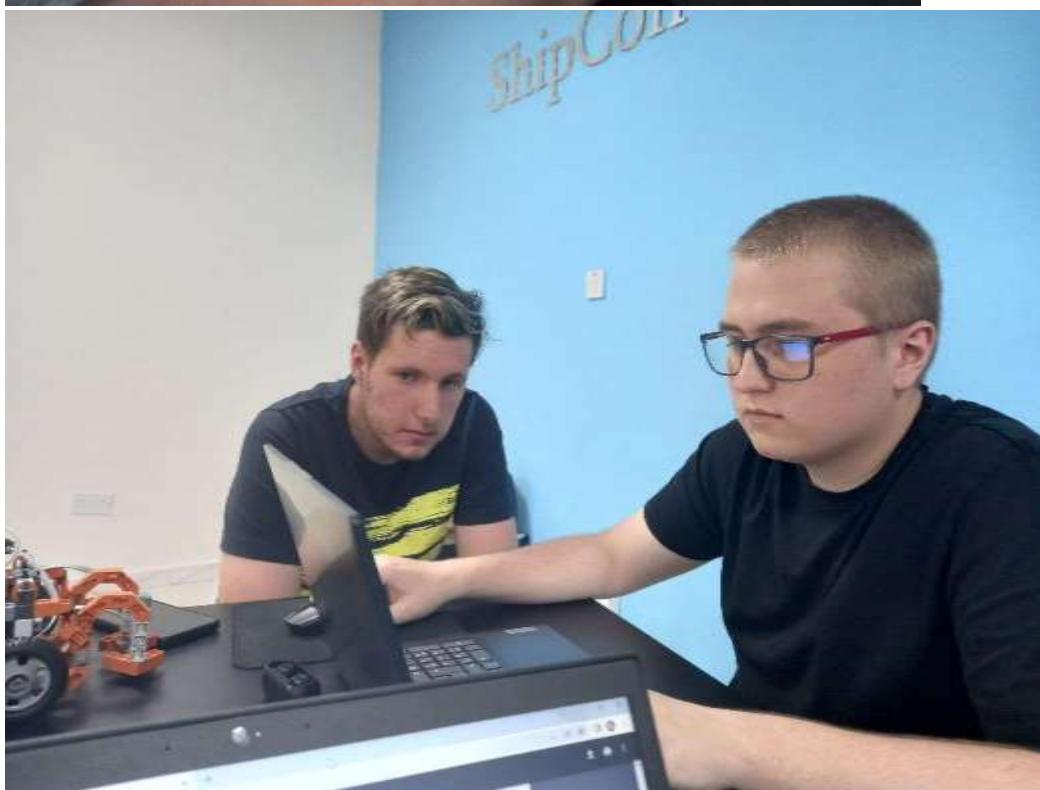
V práci jsme prezentovali naše nápady. Koordinátorovi se naše nápady líbily, takže máme zelenou a můžeme pokračovat. Což na jednu stranu potěšilo, ale doufám, že budu v pondělí přeložena a budu reálně něco dělat.

Zítra si asi udělám volnější odpoledne a udělám pár věcí, co jsem si s sebou vzala na dodělání.

19.5.

Dnešek byl opět spíše pohodový den. Dopoledne jsme byli v práci, kde jsme ještě dotahovali pár věcí a vyplňovali týdenní report agentuře. Bylo trochu smutné, že většina lidí nevěděla, co má napsat do kolonky “přínos”. Tak nedá se nic dělat. Příští týden už začneme programovat všechny aktivity, takže to by mohla být o něco větší zábava. I když zrovna v tom softwaru, kde se “programuje” jak ve Scratchi, nevím.

Na oběd jsme si zašli do restaurace Boil & roll, kde jsem si dala kuřecí vývar a těstoviny s bramborovou kaší. Nejspíše zase někdy opět zajdu.

Těším se na zítra, jelikož nás čekají Sea Caves. Tak jsem velice zvědavá.

20.5.

Dnešek byl zatím nejvíce nabitý den. Ráno jsme vstali v 8.00 a hned šli na snídani. Již v 9.00 na nás čekal autobus a byl čas vyrazit.

Nejdříve jsme jeli na Sea caves. Řidič nám cestou povídal zajímavá fakta z historie Kypru. Dokonce nás i zavezl na hranici s tureckou stranou. Bylo to velice zajímavé, ale chvíli jsem se bála, že přejedem na druhou stranu. Nepřejeli a já si oddechla. Když jsme dojeli na Sea Caves, uvítal nás nádherný výhled, který ani nelze popsat slovy.

Potom jsme vyrazili do kaktusového parku na výstavu tesaných soch. Některé byly méně zajímavé, jiné víc.

Nakonec jsme ještě jeli do města, které je postaveno čistě pro turisty. Tam jsem si se spolužáky dala oběd v tradiční řecké restauraci. Dala jsem si tam Mousakas a nejspíš to pak budu dělat i doma, jelikož to zatím bylo nejlepší jídlo, které jsem tu zatím měla.

Po výletu jsme šli ještě do bazéna a po večeri jsme si dali procházku do Lidlu. Při té cestě jsem poznala kontrasty města.

21.5.

Dnes byl opět spíše odpočinkový den. Po snídani jsme se vydali na cestu do centra. Použili jsme místní MHD, které absolutně nefunguje. Autobusy kolikrát ani nezastaví na zastávce, buď přijedou pozdě nebo brzo, nikdy ale na čas. Navíc autobusy vypadají, že se každou chvílí rozpadnou, a neskutečně páchnou. Ale nějak jsme to přežili.

Původně jsme jeli do nákupního centra, jelikož spolužáci si koupit měsíčník v centru dopravy, které bylo kousek od toho centra. Bohužel nám ale nedošlo, že je neděle a že je zavřeno. Nakonec jsme se rozhodli jet do centra. Pokochali jsme se a šli na oběd.

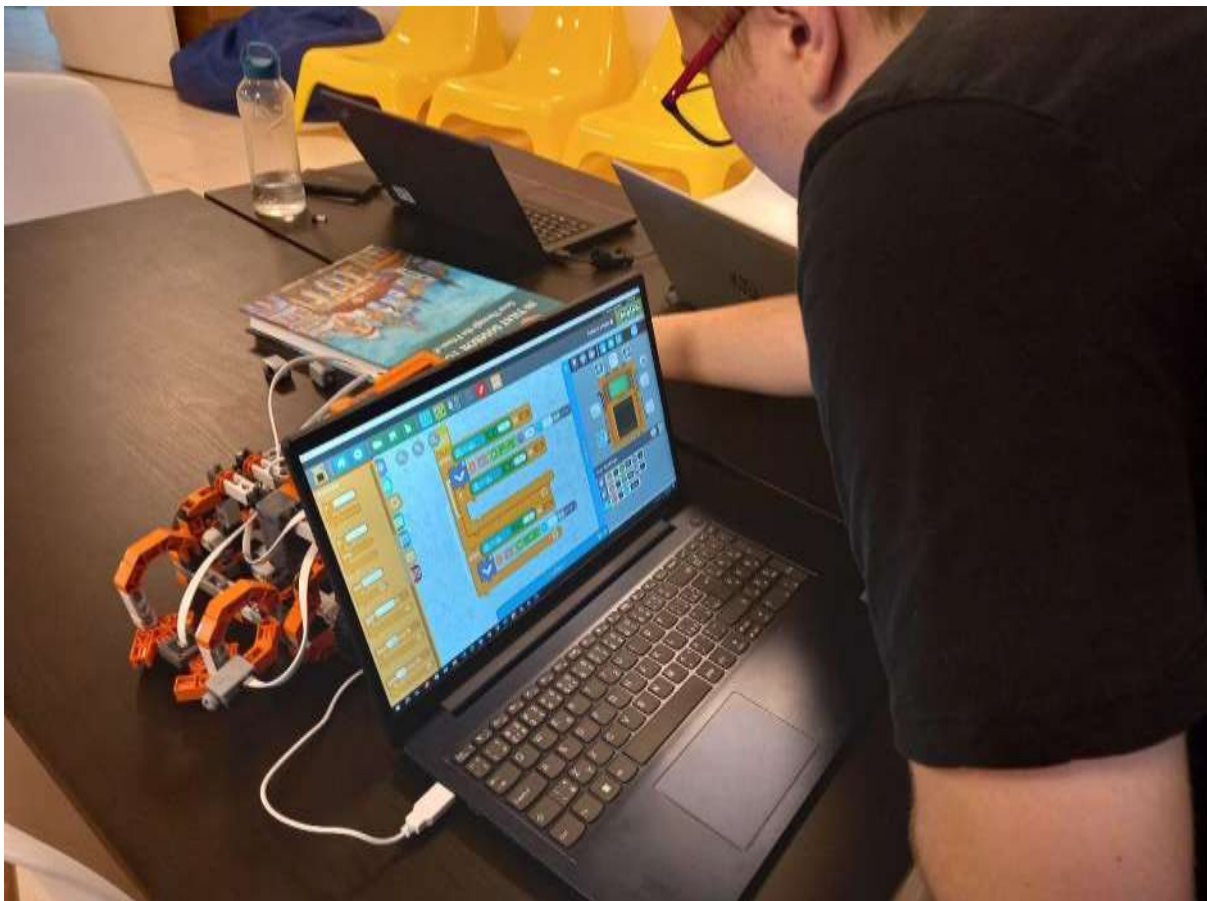
Pak už jsme byli jenom v komplexu ubytka a dělali si svoje věci.

22.5.

Dneska se nám nic nechtělo dělat. Dopoledne jsme buď dospávali, nebo byli ve vodě. Na oběd jsem šla s Pétou a Víťou. Ti při svojí procházce vidělu jednu restauraci s burgery, tak jsme tam spolu zašli. Co na ní bylo unikatní, tak bylo to, že měla kolem 300 hodnocení a všechna byla 5* a ta restaurace byla nejlépe hodnocená v Limassolu. Dala jsem si burger s trhaným vepřovým masem a salátem koleslav. Bl výborný a obsluha byla účasná. Dokonce tam měli i kočku Lolu, která se s námi neustále tulila.

Potom jsme šli do práce, kde jsme zase poshli s projektem. Tentokrát jsme již programovali aktivty.

23.5.

Dnes se opět nikomu nic nechtělo. Tentokrát jsme šli do práce dopoledne. Už jsme začali dávat dokupy materiály pro děcka. Obávám se, že už ale brzy nebudeme mít co dělat.

Odpoledne jsme šli potom na pláž. Byly ale stále ještě velké vlny a voda trochu chladnější. Klukům to ale vůbec nevadilo. Dokonce si našli míček, se kterým si potom házeli.

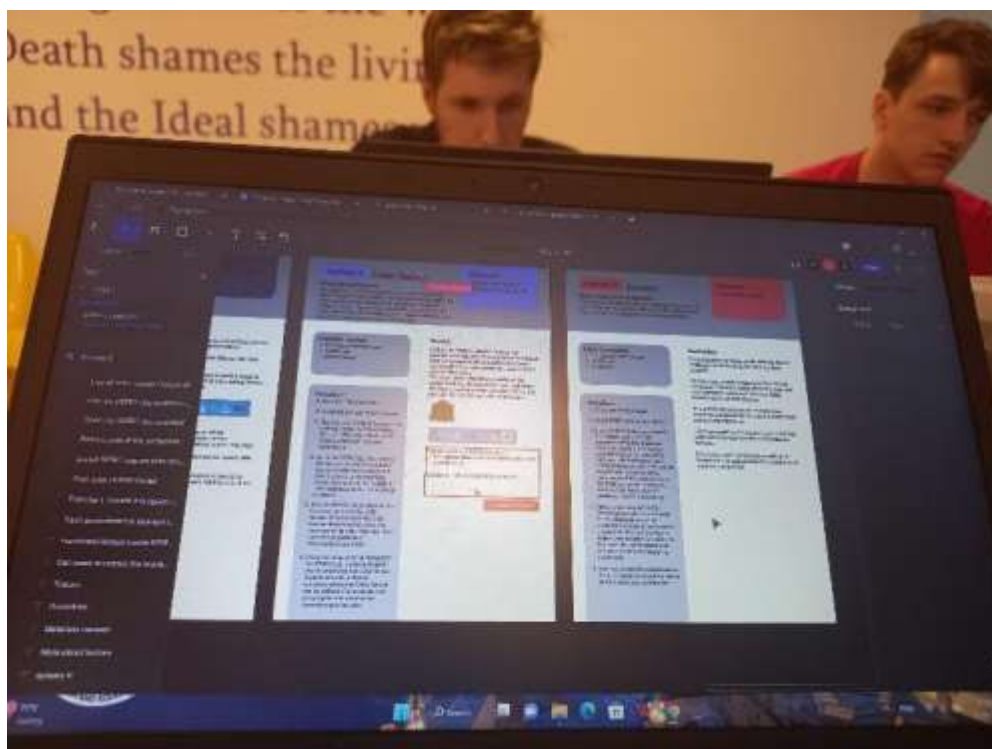

24.4.

Dneska jsme opět nic moc nedělali. Někteří šli k vodě, jiní většinu dopoledne prospali. Oběd jsme si nechali dovést. Já si dala Miso polévku a nudle s kuřecím masem, ale bohatě mi stačila jenom ta polévka, takže nudle mám na zítra.

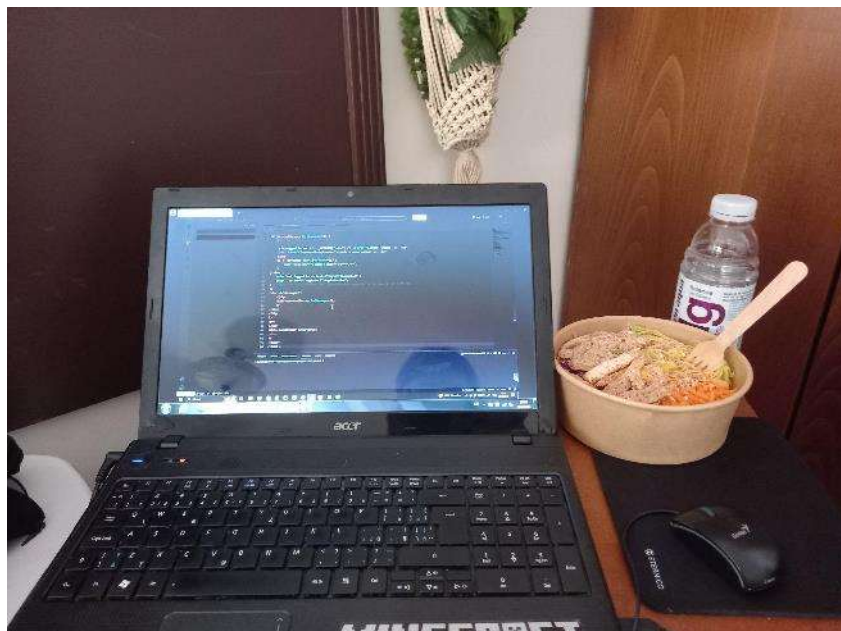

V práci jsme už dodělali nejspíš všechno, co se dalo. Takže absolutně netuším, co dalšího ještě budeme ten týden a půl dělat. Už mě to ale vůbec nebaví.

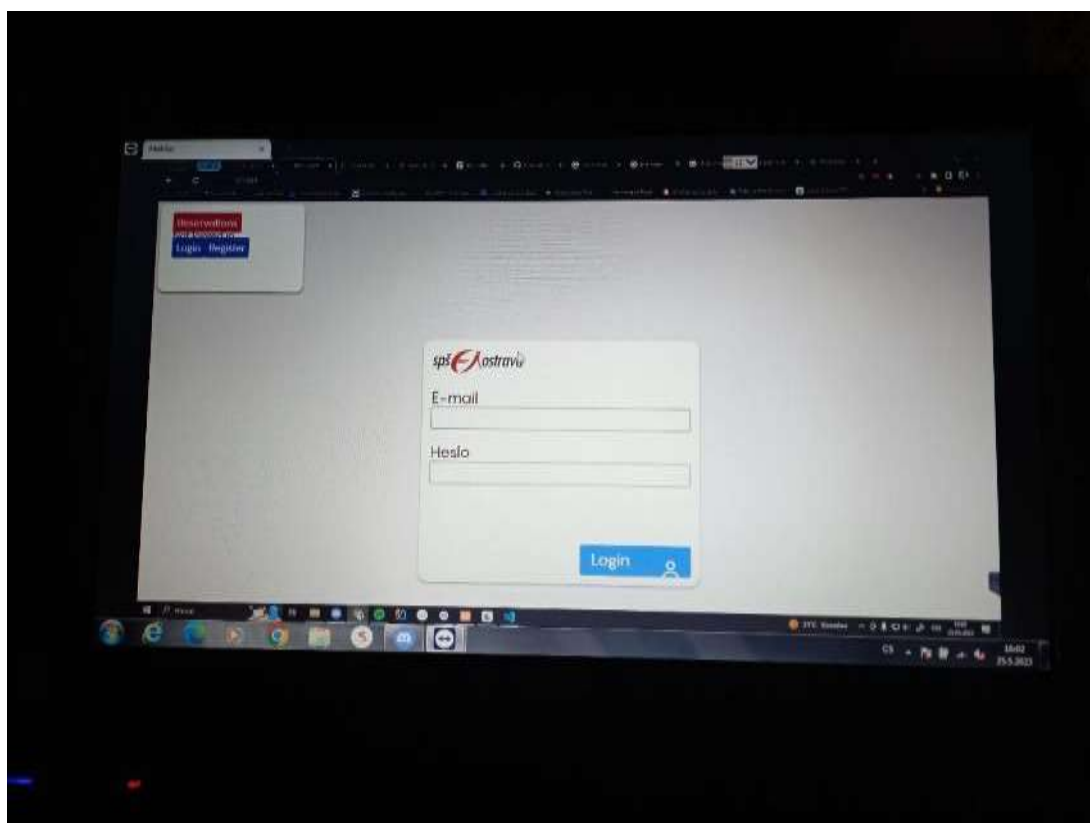

25.5.

Dnešek se vedl v pracovním duchu. Dopoledne jsme dělali pár malých věcí ještě do práce, ale již brzy nám došly věci na práci, tak jsme šli dělat věci do školy. Měla jsem oběd alá programátor: zbytky z předchozího dne, voda a rozdělaný projekt.

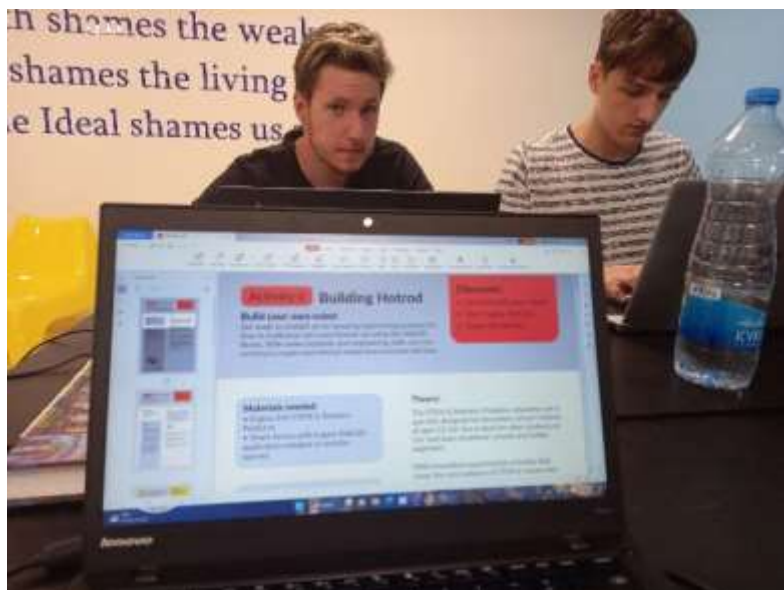

Dopoledne ku večeru jsem to už zabalila, ale byla jsem šťastná, jak jsem s projektem pohla.

26.5.

Dneska se nám už absolutně nic nechtělo dělat. Opět jsme dospávali a odpočívali, nebo dělali svoje věci. Odpoledne jsme šli opět do práce, kde jsme dodělávali poslední úpravy aktivit.

Ale při práci natal menší problém, robot vedlejší skupiny, Čenda, ukradl myš a jezdil s ní po místnosti.

O víkendu má přšet, tak uvidíme, co podniknem.

27.5.

Na dnešek hlásili déšť, takže jsme se spíše drželi blízko ubytování. V poledne jsme si dali oběd. Opět jsem šla na těstoviny do Roll & Boil. Mají to tam dobré. Akorát si připadám blbě, když po mě chtějí moje jméno a nejsou ho schopni napsat.

Cestou z oběda nás zastihl menší deštík a to stejné se potom stalo, když jsme se vraceli z procházky do Lidlu. Dokonce jsme tam našli naši českou pochutinu.

Zítra jedeme na výlet tak snad nám vyjde počasí.

28.5.

Dneska jsme měli úžasný výlet. Nejprve jsme navštívili vesničku Lefkara. Měla úžasnou dobovou architekturu a atmosféru, jako bychom se ocitli zpět v historii.

Navštívili jsme i místní kostel, ale jenom z venku.

Potom jsme se cestou jeli podívat na jeden z nejstarších kostelíků v okolí Limassolu.

Zavítali jsme i na slané jezero, které je proslulé plameňáky. Měli jsme štěstí a byli tam, i když trochu více v dáli.

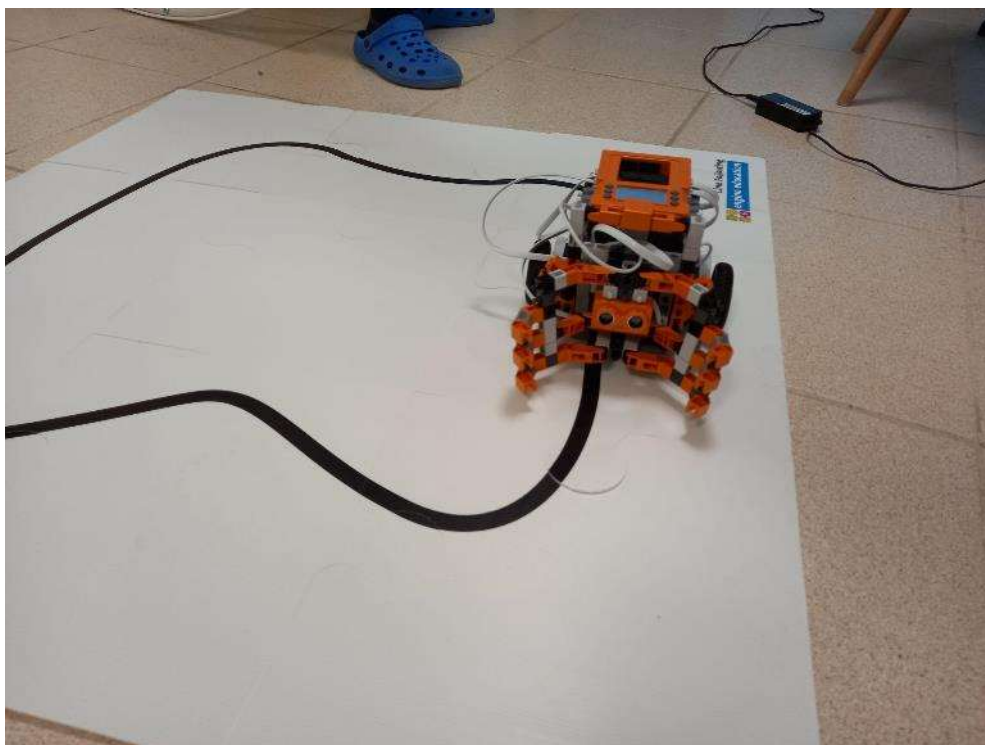
Nakonec jsme jeli do města Larnaka, které bylo úplně promořené turisty. Zašli jsme si tam na oběd, prošli si promenádu, a potom se někteří vydali na pláž si zaplavat. Mi se do vody nechtělo, a tak jsem se šla projít ještě se spolužáky po městě. Ten kontrast byl až udivující. Deset minut chůze od pláže a promenády se totiž člověk dostal do polorozpadlých uliček s prázdnými domy a se slumy.

29.9.

Dneska jsme spíše odpočívali a dospávali neděli. Někteří byli v bazéně, jiní leželi na lehátkách. Odpoledne jsme šli do práce, kde Štěpo nalepil pohlednici Frýdku-Místku na policičku.

Potom jsme testovali aktivity skupiny C a vypracovávali report k tomu.

30.5.

Dneska ráno mi nesesla snídaně, takže jsem většinu dne proležela. Byla jsem tudíž ráda, že jsme měli práci z domu, takže jsem jenom rychle dopsala reporty a mohla odpočívat. Během dne jsem popíjela žaludkový čaj a na oběd měla pouze suchou rýži.

Odpoledne už mi bylo líp. A jelikož nám tam uklízečky moc neuklidily, rozhodla jsem se uklidit sama. Jenomže z toho, co jsem tam zametla mi bylo opět zle.

Večer mi na pokoj přišly Slovenky, že si potřebují uvařit těstoviny. Tak jsme vařily a bavily se a pak se večer šly projít k pláži.

31.5.

Dneska jsme šli na pláž. Postavili jsme obrovský hrad s hlubokými příkopy a pak jsem šla ještě šnorchlovat. Dneska jsem viděla spoustu ryb, dokonce i pár větších kousků.

Pak jsme přišli na hotel, dali se dokupy a šli na oběd. Šli jsme do řecké restaurace a dala jsem si tam řecké špagety. Na to, že jsem nikdy moc nemusela olivy, tak mi oběd neskutečně chutnal.

V práci už nebylo nic co dělat, tak jsme dopisovali deníky a reporty.

Zítra nás čeká poslední velký výlet, jsem zvědavá.

1.6.

Dneska jsme jeli na výlet. Nejprve jsme se podívali na malý vodopád poblíž Limassolu.

Potom jsme jeli navštívit malou vesničku, jejíž centrum byli až moc turistické. Tak jsem se rozhodla jít trochu dál a nakonec jsem došla až na vinici.

Vesnička se mi moc nelíbila. Pěkné byly jenom dvě hlavní uličky, kde byli turisté, zbytek uliček byl ale rozbitý a plný prázdných a poničeným domů. A celkově celé okolí bylo hodně zvláštní. Ale výhled na okolí byl pěkný.

Potom jsme ještě jeli na vinici, kde nám představili místní vína.

Tento výlet se mi bohužel moc nelíbil. Nebyl nic moc ničím zajímavý, teda až na vinici.

Zítra nám předávají certifikáty a už se pomalu budeme balit.

2.6.

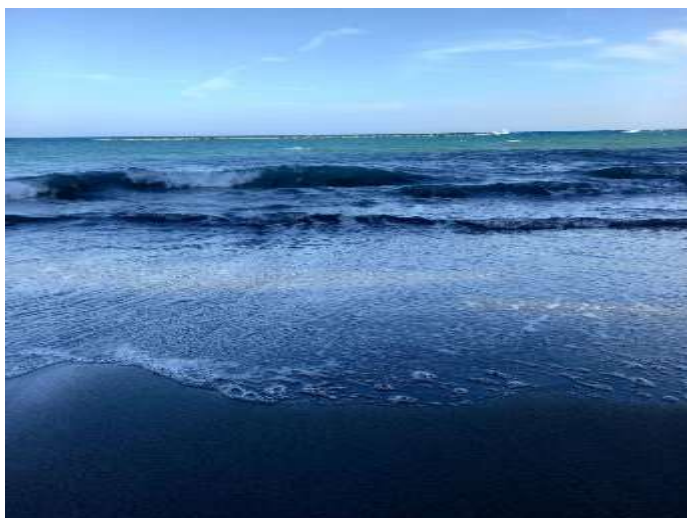
Dneska ráno jsme dostali certifikáty za absolvaci praxe. Odpoledne jsme ještě prezentovali náš projekt a nastal konec našich praxí. Zaměstnavatelé byli s naší prací spokojeni a i ohromeni, což mě lehce zarazilo kvůli tomu, jak málo práce jsme odvedli.

3.6.

Dneska nadešel poslední den na Kypru. Rozhodli jsme se ho pořádně využít.

Dopoledne jsme šli ještě k moři, kde jsme zakopali (opět) Dafču do písku. Pak jsem si šla ještě zašnorchlovat. Ale tentokrát to moc nešlo, jelikož byly velké vlny, tak jsem se nechala unášet jak na horské dráze.

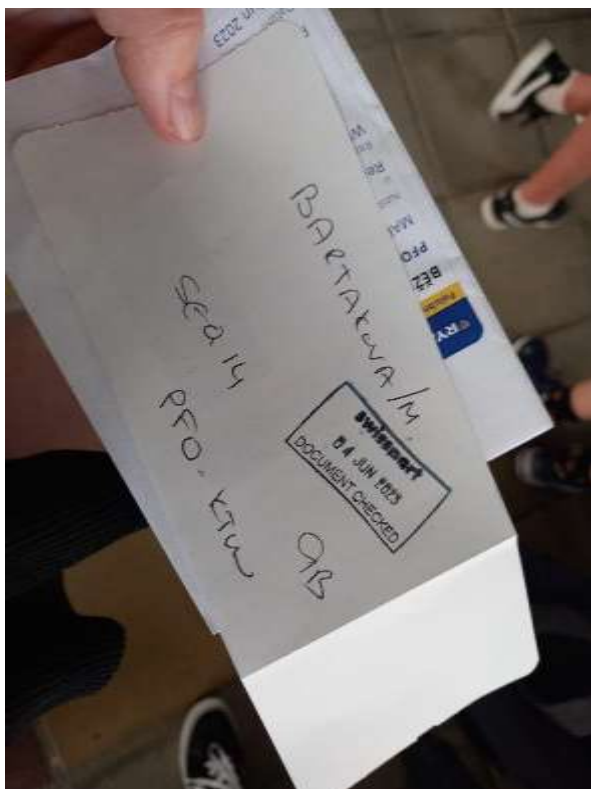
Odpoledne jsem se šla ještě naposledy projít a pak už nadešel čas se balit.

4.6.

Nadešel čas jet domů. Hned ze začátku cesty jsme v první zatáčce ztratili 3 kufry. Naštěstí je vzal minibus za námi, takže se ve finále nic nestalo a na letiště jsme dojeli bez dalších problémů.

Na letišti hodně z nás změnili sedadla v letadle, takže chvíli nastaly zmatky. Ale let proběhl jinak v pořádku.

Po přistání v Polsku nastala další komplikace, nepřišel pro nás autobus. Nakonec přijel asi po hodině čekání a to ale ani nepobral všechny studenty. Zbytek na další minibus čekal ještě přes půl hodinu.

Nakonec jsme ale jeli a v životě jsem nebyla tak ráda, že jsem zpátky v Ostravě. Praxe jinak byly fajn dovolená, ale ta práce byla na prd. Na Erasmus bych klidně ještě jela klidně znovu, ale určitě ne už na jih.